

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2822/2023
21.12.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хаџића, Мирјане Андријашевић, Весне Мاستиловић и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Зоран Пантовић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Снежана Драгићевић, адвокат из ... и туженог Дома здравља „Др Никола Џамић“ из Врњачке Бање, ради утврђења злоупотребе злостављања на раду и накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2853/22 од 06.04.2023. године, у седници одржаној 21.12.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2853/22 од 06.04.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2853/22 од 06.04.2023. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Краљеву П1 150/19 од 14.03.2022. године, одбачена је тужба тужиле у делу у коме је тражила да се утврди да је тужилца запослена у Дому здравља „Др Никола Џамић“ из Врњачке Бање претрпела злоупотребу злостављања на раду од стране ББ, више ... сестре и то омаловажавањем пред колегама, подношењем лажне пријаве за заштиту злостављања на раду са циљем да нанесе нематеријалну штету тужилци, а да за себе извуче нематеријалну корист премештањем послова на друго радно место у организацији рада, те да се забрани туженој ББ, запосленој у Дому здравља „Др Никола Џамић“ из Врњачке Бање, вршење злоупотребе злостављања тужилце, тако што ће одмах престати са нетачним изјавама о томе да се према туженој врши злостављање на раду од стране тужилце као и даље преношење нетачних навода о начину рада и свако друго понашање које би угрозило здравље и интегритет личности и професионалне позиције коју тужилца, примаријус лекар специјалиста ... има међу колегама и пацијентима где обавља свој посао, као недозвољена (став први изреке). Одбијен је тужбени захтев тужилце у делу којим је тражила да се обавезу тужени да солидарно исплате тужилци накнаду нематеријалне штете у износу од 220.000,00 динара, као неоснован (став други изреке). Одбијен је тужбени захтев тужилце у делу у

коме је тражила да се објави пресуда у дневном листу „Политика“ о трошку тужених, као неоснован (став трећи изреке). Обавезана је тужиља да туженој ББ исплати на име трошкова поступка износ од 155.250,00 динара (став четврти изреке).

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2853/22 од 06.04.2023. године, одбијена је као неоснована жалба тужиље и потврђена пресуда Вишег суда у Краљеву П1 150/19 од 14.03.2022. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиља је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС”, бр. 72/2011...18/2020, у даљем тексту: ЗПП), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначења судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија (став 2).

По оцени Врховног суда, услови за примену института посебне ревизије из члана 404. ЗПП у овом случају нису испуњени. Не постоји потреба за разматрањем правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, нити потреба за уједначењем судске праксе и новим тумачењем права у погледу примене чл. 11. став 3. и члана 23. Закона о спречавању злостављања на раду („Службени гласник РС“ бр. 36/10), којим је дефинисана заштита од злоупотребе права на заштиту од злостављања на раду и поступак утврђивања одговорности запосленог у случају злоупотребе права на заштиту од злостављања. Поред тога, тужиља није уз ревизију доставила правноснажне пресуде из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању у истој или битно сличној чињеничној и правној ситуацији, при чему правилна примена права у споровима са тужбеним захтевом као у конкретном случају зависи од утврђеног чињеничног стања.

Из наведених разлога, Врховни суд је на основу члана 404. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 441. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Према члану 25. у вези члана 23. и 24. Закона о спречавању злостављања на раду („Службени гласник РС“, број 36/2010), на спор због злостављања на раду или спор у вези злоупотребе права на заштиту од злостављања примењују се одредбе одговарајућих закона којима се уређују права, обавезе и одговорности запослених из радног односа.

Према члану 441. ЗПП, ревизија је дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

Према члану 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Законом о спречавању злостављања на раду нису предвиђена посебна правила о дозвољености ревизије. Зато се у спору ради утврђења злоупотребе злостављања на раду, који представља радни спор, сходно примењују правила о дозвољености ревизије из члана 441. ЗПП, а у делу који се односи на потраживање у новцу (накнаду штете) из члана 403. став 3. ЗПП.

Тужба у овој правној ствари са захтевом за утврђење да је тужиља претрпела злоупотребу права на заштиту од злостављања на раду са захтевом за накнаду нематеријалне штете поднета је 05.07.2019. године. Првостепена пресуда је од 14.03.2022. године, а другостепена пресуда од 06.04.2023. године. Вредност предмета спора побијаног дела по захтеву за накнаду штете је 220.000,00 динара или 1.867,44 евра.

Како се у конкретном случају не ради о спору из члана 441. ЗПП, а вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни суд је применом члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа –судија
Весна Субић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**